

عنوان مقاله:

سنجش میزان تاب آوری اجتماعی در محلات منطقه ۱۰ کلانشهر تهران

محل انتشار:

دومین همایش ملی رقابت پذیری و آینده تحولات شهری (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

سیدعباس رجایی - استادیار، گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشکده جغرافیا، دانشگاه تهران، تهران، ایران

بهناز بهادری - کارشناس ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشکده جغرافیا، دانشگاه تهران، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

با افزایش مخاطرات طبیعی و انسانی و در نتیجه تعداد تلفات و خسارات ناشی از آن در شهرها و جوامع سکونتگاهی، امروزه جوامع محلی در تلاشند با افزایش انعطاف پذیری از شدت بلایا و تلفات ناشی از آن بکاهدند. از اینرو، بر موضوع تاب آوری به طور قابل توجهی تاکید شده است. منطقه ۱۰ با سابقه تاریخی که یکی از مهمترین مناطق کلانشهر تهران محسوب میشود، بررسی وضعیت تاب آوری اجتماعی در این محدوده در برابر مخاطرات طبیعی و انسانی از اهمیت بسیاری برخوردار است. بنابراین هدف اصلی از پژوهش حاضر ارزیابی و تحلیل میزان تاب آوری اجتماعی منطقه ۱۰ شهرداری تهران است. برای دستیابی به هدف مذکور، ابتدا با مطالعه متون نظری، تجربی و مبانی نظری پژوهش ۴۳ شاخص به منظور سنجش میزان تاب آوری اجتماعی محلات منطقه ۱۰ انتخاب گردید. سپس این شاخصها به ۲ بعد و ۸ شاخص از جمله سرمایه اجتماعی (آگاهی، مشارکت رسمی، مشارکت غیررسمی و تعلق مکانی) و کیفیت زندگی (برابری و تنوع اجتماعی، آسیب اجتماعی، کیفیت اجتماع و ساختار اجتماعی) دسته بندی شدند. حجم نمونه بر اساس فرمول کوکران ۳۸۳/۵ نفر محاسبه گردید که برای اطمینان ۳۸۴ پرسشنامه در این زمینه تکمیل گردیده است. برای تحلیل پرسشنامه ها و ارزیابی میزان تاب آوری اجتماعی در محلات منطقه ۱۰ تهران از روش تحلیل عاملی بهره گرفته شد. نتایج به دست آمده حاکی از این امر است که میزان تاب آوری اجتماعی در منطقه ۱۰ کلانشهر تهران در وضعیت وضعیفی میباشد و محله های منطقه ۱۰ در مولفه های آگاهی و مشارکت همگانی، تنوع و دسترسی، کیفیت اجتماع، وضعیت اقتصادی، ساختار اجتماعی، عدالت جنسیتی و اشتغال و خدمات درمانی و بهداشتی در وضعیت نامطلوبی قرار دارند.

کلمات کلیدی:

تاب آوری اجتماعی، منطقه ۱۰، مخاطرات طبیعی، مخاطرات انسانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1706096>

